

Letos si připomínáme 15. výročí úmrtí hraběte Jindřicha

19. ledna 2011 tomu bylo právě 15 let, kdy odešel ve věku nedožitých 99 let hrabě Jindřich Kolowrat-Krakovský, potomek jednoho z nejstarších českých šlechtických rodů, bezpochyby jedna z nejvýraznějších osobností novodobých dějin, významný diplomat a národohospodář, velký vlastenec a protifašistický bojovník, štědrý mecenáš a nositel dvou významných státních vyznamenání.

Narodil se 27. července 1897 v západočeském Týnci jako nejmladší syn hraběte Leopolda Kolowrat-Krakovského (1852–1910). Po předčasné smrti svého staršího bratra Alexandra (1886–1927) se jako poslední žijící syn hraběte Leopolda stal majitelem panství Kolowrat-Krakovských, které zahrnovalo jak nemovitosti v Praze, tak rozlehlé pozemky a nemovitosti v okolí Přimdy a Týnce na Klatovsku.

Hrabě Jindřich se výraznou měrou zasloužil o rozvoj chudého kraje v okolí města Přimdy. V roce 1930 založil na Dianě, v srdci Kolowratových lesů, Západočeské dřevařské závody Jindřicha Kolowrata (známé jako Dřevostavby Kolowrat), kde vyráběl dřevěné domky a kde zaměstnal 600 stálých pracovníků. V roce 1927 prodal zámek v Týnci

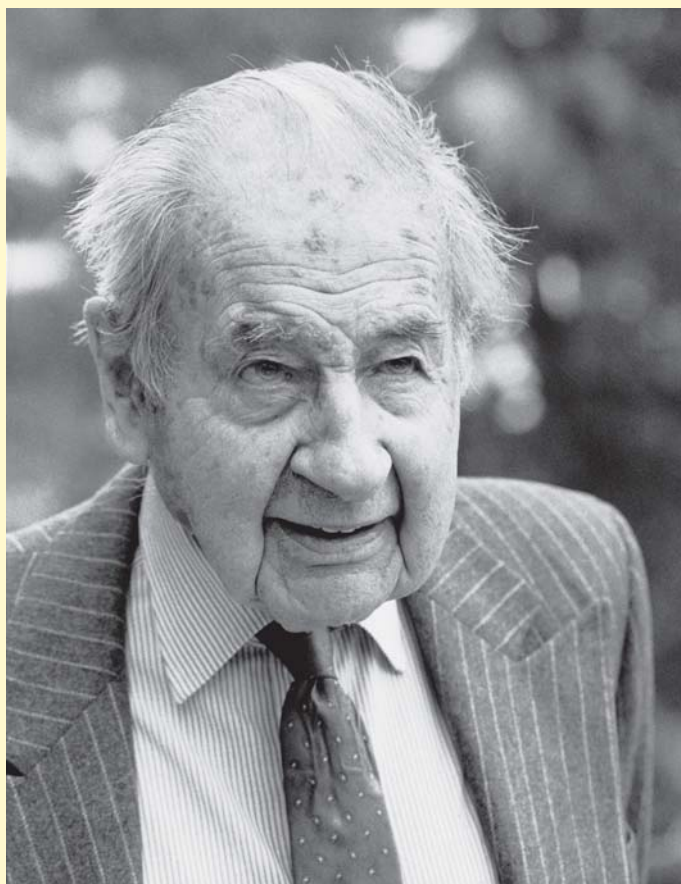


staviteli Jaroslavu Polívkovi, který mu za něj postavil funkcionalistický Palác Chicago na Národní třídě v Praze. V přízemí Paláce Chicago byla zřízena prodejna zemědělských produktů z velkostatku v Týnci.

Prosperitu Kolowratova panství pozastavila válka, neboť v letech 1943–1945 bylo

převědēno na Německou říši. Ačkoli dekretem prezidenta Edvarda Beneše bylo panství hraběti Jindřichovi v roce 1945 navraceno, a to díky jeho jednoznačně prokazatelnému protifašistickému postoji, nedosáhlo již nikdy svého předválečného rozkvětu. Únor 1948 zastihl Jindřicha v turecké Ankaře, kde působil od roku 1945 jako velvyslanec a kde zastupoval zájmy demokratického Československa.

Když hrabě Jindřich opouštěl diplomatické místo v Ankaře, napsal 8. března do Prahy telegram: „Vývoj politických poměrů u nás způsobí utvoření nové vlády, která již dnes



svými metodami zneuctila tradici svobody a demokracie ve smyslu našem, musí u každého slušného člověka vyvolat pocit hnusu a odporu. Je jisto, že tato vláda, která je agentem Kominformy, vrhne národ československý do morální a hmotné bídy. Žádal jsem již dříve o odvolání z Ankary a poskytnutí bezplatné dovolené, jelikož jsem již delší dobu nesouhlasil s vývojem naší vnitřní a zahraniční politiky. Nové poměry u nás však také znemožňují, abych zůstal byt jen formálně ve službách pražského ministerstva zahraničních věcí.“

Majetek rodu Kolowrat-Křakovských byl znárodněn a dřevařské závody v roce 1950 zlikvidovány. Hrabě Jindřich se z Ankary odstěhoval i s celou rodinou do USA, kde se živil jako farmář a obchodník s tělocvičnými pomůckami. Po roce 1989 se se svým nejmladším synem Františkem Tomášem (1943–2004) vrátil zpět do své rodné vlasti. Společnými silami obnovili rodové panství, jež bylo Jindřichovi na základě restitučních zákonů vráceno.

Za odbojovou protifašistickou činnost v průběhu druhé světové války byl prezidentem Edvardem Benešem vyznamenán Válečným křížem a v roce 1991 pak převzal z rukou prezidenta Václava Havla Masarykův řád druhé třídy. V roce 1993 pronajal Národnímu divadlu Kolowratský palác na Ovocném trhu za symbolickou 1 Kč ročně po dobu následujících dvaceti let.